

Τὸ μπουγιουρτί τ' Ἀλήπασα φερμάνι τοῦ τὸ κάνουν,
 Κι' ἀπάνω 'ς τὸ κεφάλι τους τὸ πέρνουν καὶ τὸ βάνουν,
 Καὶ τὸ φιλοῦνε τρεῖς φοραὶς κι' ὑστέρου τὸ διαβάζουν,
 Κι' ὅταν νὰ ἰδοῦν τὴν βοῦλλά του ὀλότελα τρομάζουν.
 Κι' ὅ,τι προστάξ' Ἀλήπασας μέσα 'ς τὰ μπουγιουρδιά του,
 Ἄλλοιώτικο δὲν γίνεται, μόνον τὸ θέλημά του.

[Καθυποτάξας οὕτω πᾶσαν τὴν Ἠπειρον ὁ Ἄλῆς (1812) ἀποστέλλει τὸν Χατζή Σχερότην εἰς τὸν ἐν Μακεδονίᾳ τότε διατρίβοντα ἀρχιστράτηγον (σααδρῆ ἀζάμην) ἵν' ἀναγγείλῃ τὴν παντελῆ τῶν μερῶν τούτων εἰρήνευσιν, ὡς εὐφήμως ἀποκαλεῖ ὁ ποιητὴς τὴν ὄσφ ἄδικον τοσοῦτω καὶ θηριώδη ἐκείνην καταστροφὴν, καὶ διαβεβαίωσιν αὐτὸν, ὅτι μετ' οὐ πολὺ καὶ αὐτὸς ὁ βεζίρης θέλει ἔλθει εἰς προσκύνησίν του. Ὁ ἀρχιστράτηγος ἀφοῦ, ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἀπεσταλμένου λεπτομερῶς ἤκουσε τὰ καθέκαστα τῶν τελευταίων τοῦ Ἄλῆ ἀγώνων, ἀπέλυσε αὐτὸν μετὰ συγχαρητηρίου γράμματος, συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνεψιοῦ του. Ὁ δὲ βεζίρης πληροφορηθεὶς ταῦτα ἐξέρχεται μετὰ μεγάλης ἀκολουθίας μέχρι τῆς κώμης Κατσικᾶ τῆς Πωγωνιανῆς πρὸς προῦπάντησιν τοῦ ἐπισήμου ξένου, καὶ ἀκολούθως ἀναγινώσκει τὸ γράμμα τοῦ ἀρχιστράτηγου, ἐν ᾧ πρὸς τοῖς ἄλλοις οὕτως τῷ ἔλεγεν, ἵνα σπεύσῃ αὐτοπροσώπως εἰς βοήθειαν τοῦ σουλτανικοῦ στρατοπέδου.]

Τ' ὁ Μόσκοβος ἐλύσσαξε καὶ δὲν τηράει τί κάνει,
 Ἄπὸ τ' ἐσένα ἄλλονα 'ς τὸν νοῦν του δὲν τὸν βάνει.
 Κι' ἂν στείλῃς τὸν Μουχτάρπασαν καθόλου δὲν τὸν πιάνει. *

[Καὶ τὰ κατὰ τὴν ἀποστολὴν του ταῦτην ὁ ποιητὴς ἐν στίχοις τριάκοντα καὶ δύο ἐκτιθέμενος ἐπιπροστίθησι τὰ περὶ ἑαυτοῦ δύο μικρὰ στιχοιργήματα, τὰ ἐν εἰσαγωγῇ τῆς παρούσης διατριβῆς δημοσιεύόμενα.]

